

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** Ks.br.42/09**Sud:** Viši sud
Podgorica**Odjeljenje:** Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** Ks -
Prvostepeni

predmeti za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda**Datum odluke:** 01.12.2011.**Prethodna odluka:**

VIŠI SUD U PODGORICI

Ks.br.42/09

Dana, 01.12.2011. godine

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični - Specijalizovano odjeljenje za organizovani kriminal, korupciju, terorizam i ratne zločine, po sudiji pojedincu Čupić Ratku, uz učešće Alibalić Emine kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene A. G., koju po službenoj dužnosti brani adv. S. B. iz Podgorice, zbog kriv.djela davanje mita iz čl.424. st.1. KZ, po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva- Odjeljenja za suzbijanje orgnizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina u Podgorici, Kts.br.39/09 od 30.10.2009. godine, po održanom glavnom javnom pretresu, dana 28.11.2011. godine, a nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je i dana 01.12.2011. godine, u prisustvu zastupnika optužnice Lidije Vukčević – zamjenika specijalnog tužioca iz Podgorice, i branioca optužene javno objavio

PRESUDU

Optužena:

A. G, rođena, državljanka Rusije, student, neudata, završila srednju školu, srednjeg imovnog stanja, bila u pritvoru od 20.08.2009. godine do 01.09.2009. godine,

Na osnovu čl.373 tač.2 ZKP-a

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana 20.08.2009. godine, na aerodromu Tivat, službenom licu – policajcu Granične policije Ispostave Herceg Novi – Ekspoziture Tivat, R. D. ponudila poklon – novac da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao da izvrši na način što je prilikom vršenja pasoške kontrole na letu S7 926 Tivat – Moskva od strane policajca R. D., a kada isti nakon uvida u pasoš optužene br. 63 No 8459872, kao putnika na označenom letu, utvrdio da je nezakonito boravila u Crnoj Gori od 27.07.2009. godine bez prijave boravka i predočio joj da će zbog počinjenog prekršaja biti predata kod inspektora za strance radi pokretanja prekršajnog postupka, ponudila policajcu R.D. 50,00 eura, vadeći novčanicu iz novčanika, kako isti ne bi evidentirao učinjeni prekršaj i predao je ovlaštenom službeniku za pokretanje prekršajnog

postupka, već joj dozvolio da prodje pasošku kontrolu i napusti Crnu Goru bez evidentiranja počinjenog prekršaja, što je isti odbio,

- čime bi izvršila krivično djelo davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Obrazloženje

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva- Odjeljenja za suzbijanje orgnizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina iz Podgorice Kts.br.39/09 od 30.10.2009. godine, pri kojoj je njen zastupnik, zamjenik Specijalnog tužioca Lidija Vukčević ostala do kraja glavnog pretresa stavljeno je na teret optuženoj Anastasiyi Gorbunovoj izvršenje kriv.djela davanje mita iz čl. 424. st.1. KZ.

Ovaj sud je uvažio činjenicu da je optužena redovan student u Ruskoj Federaciji, radi čega je i prihvatio jemstvo koje je priložila preko svog branioca, te nakon što je iznijela svoju odbranu u prisustvu branioca i sudskog tumača za ruski jezik, prvo kod policije, a zatim kroz istražnog sudije, istoj je ukinuo pritvor, uz njeno obećanje da će se odazivati na pozive suda. Međutim, kako se optužena nije odazivala na pozive suda, i njeno prisustvo nije moglo biti obezbijeđeno na glavnom pretresu, za istom je po naredbi ovog suda raspisana međunarodna potjernica, a kako ni tada nije pronađena, niti bila dostupna državnim organima, istoj je na osnovu rješenja ovog suda osuđeno u odsustvu.

Optužena A. G. u svojoj odbrani u prekrivičnom postupku, pred Upravom policije - Ispostava Tivat, u bitnom je navela da je u Crnu Goru posljednji put ušla preko graničnog prelaza Sukobin dana 27.06.2009. godine, i da je boravila u Budvi, gdje je sa svojim drugovima iznajmila apartman. Poslije isteka roka od 30 dana boravka, nije imala sredstava da kupi kartu za povratak kući u Moskvu, kao ni da produži boravak izlaskom iz Crne Gore i ponovnim povratkom. Kada je u avgustu mjesecu 2009. godine dobila novac od prijatelja, kupila je kartu za let za Moskvu. Dana 20.08.2009. godine oko 14,00 časova pristupila je pasoškoj kontroli na graničnom prelazu Aerodrom Tivat i prilikom kontrole pasoša službeno lice joj je saopštilo da joj je istekao rok od 30 dana boravka u Crnoj Gori, te da zato mora platiti kaznu. Tada je upitala službeno lice što mora uraditi da bi mogla nastaviti putovanje, na što je on odgovorio, kako je ona shvatila, da je potrebno da plati određenu kaznu da bi mogla nastaviti putovanje, pa ga je upitala koliko treba da plati, jer kod sebe nije imala osim 50 €, pa ako bi kazna bila veća, morala bi da skida novac sa svoje kartice. Mislila je da može odmah da plati i pitala službeno lice da li je dovoljno 50,00€ za kaznu, na što je on počeo da maše rukama i pozvao drugo službeno lice koje je nju potom preuzelo. Prilikom preuzimanja od strane drugog službenog lica, ovo prvo službeno lice mu je reklo da je ona prekoračila rok boravka od 30 dana u Crnoj Gori i da je navodno pokušala da ga podmiti. Ovo drugo službeno lice ju je odvelo u službene prostorije gdje je taj službenik nešto počeo da piše i fotokopira njen pasoš i avionske karte, i istom prilikom joj rekao da mora platiti kaznu, na što je ona izvadila novčanik i iz istog uzela novčanicu od 50,00€, koju je držala u ruci, a novčanik zatvorila i vratila u torbu. Tada joj je ovo službeno lice prišlo i uzelo od nje novčanicu od 50,00€ iz ruke i stavilo je na sto, pored pasoša, nakon čega je dugo nešto pisao i čutao. Kada ga je upitala "što sada", on joj je odgovorio da se smiri i sačeka, a onda je drugom licu izdiktirao da otkuca ono što je on već napisao. Prilikom diktiranja, shvatila je da je službeno lice mislilo da je ona te 50,00€ dala radi podmićivanja. Počela se raspravljati sa njim, i govorila da taj novac nije dala radi podmićivanja, već da bi platila kaznu, koje objašnjenje on nije prihvatio, nakon čega je sprovedena u policiju u Tivat. Smatra da je čitav problem nastao zbog nepoznavanja jezika, kako sa njene, tako i njegove strane.

U postupku pred istražnim sudijom ovog suda, optužena je u osnovi ponovila iskaz dat pred ovlašćenim službenicima Ispostave Tivat, i pojasnila, da je u okviru jedne turističke grupe preko Turističke agencije "Moskovija" još 9.maja 2009. godine došla u Crnu Goru, i to avionom na podgorički aerodrom, odakle je pošla za Budvu. U Budvi je bila u privatnom apartmanu sa četvoro – petoro prijatelja, što nije bio organizovani turistički aranžman za ljetovanje, već je ta agencija samo organizovala let za Crnu Goru. Dana 27.06.2009. godine bila je u Albaniji na turističkom izletu, što je bio jednodnevni izlet sa posjetom nekoliko gradova, i toga dana su se

nakon završenog izleta vratili u Crnu Goru, i to je taj ulazak u Crnu Goru koji se pominje kao posljednji, od 27.06.2009. godine. Znala je da se treba prijaviti u Crnoj Gori, što je i učinila u policiji u Budvi. Tačno je da je limitirala boravak do 27.07.2009. godine, međutim kada je trebala da ide za Moskvu nestalo joj je novca. Imala je nešto novca koji je bio dovoljan samo za hranu i plaćanje apartmana, ali ne i za kupovinu povratne avionske karte, koju nije imala. Kada joj je prijatelj, sa kojim je imala kontakt preko e-maila, poslao novac, koji je "legao" na njene kreditne kartice, tada nije mogla kupiti kartu, odnosno rezervirati, i bukvalno tek 4 dana pred taj događaj uspjela je nekako doći do avionske karte za let Tivat – Moskva. Dana 20. avgusta došla je na pasošku kontrolu tivatskog aerodroma i dala svoju putnu ispravu službeniku koji kontrolira putne isprave, koji je pitao kada je ušla u Crnu Goru, na što mu je odgovorila da je ušla 9. maja. Malo su pričali srpski, malo ruski, i nijesu se mnogo razumjeli, a shvatila je da nešto nije u redu, i da joj je on rekao da ne može tako da izađe iz Crne Gore i ukrca se na avion. Taj dio je razumjela. Na svom, ruskom jeziku je pokušala da mu kaže razlog ostanka u Crnoj Gori bez prijavljivanja, nakon čega je na ruskom upitala "što nužno zdelat", tj. što treba da uradi da bi otputovala. On joj je pomenuo kaznu, jer je prepoznala tu riječ, a potom je pozvao drugog policajca. Ovog prvog policajca koji je pomenuo kaznu pitala je koliko to košta, misleći na kaznu, i pokušavajući da kaže da ima malo novca, ali je on samo zamahao rukama, ne govoreći ništa. Nije u tom trenutku vadila novac iz novčanika, u kojem je imala novčanicu od 50,00€ i nešto novca u ruskim rubljama, i to 540 rubalja, što u protivvrijednosti iznosi oko 15 evra. Ovaj drugi policajac koji je došao uzeo joj je pasoš i avionsku kartu i odveo je u jednu prostoriju i rekao joj da sjedne, ne pitajući je ništa. Nešto je pričao sa kolegom koji je kucao za kompjuterom, a to je bio treći čovjek, jer je onaj prvi ostao na mjestu kontrole graničnog prelaza. Ovaj policajac je fotografisao njena dokumenta, nešto pisao i popunjavao njene formulare, ne vodeći sa njom nikakav razgovor. Poslije nekih 20 minuta, za koje vrijeme je bila uplakana i uspaničena, zbog odlaska njenog aviona, niko joj ništa nije govorio. U jednom trenutku pitala je šta se dešava, i ponovo je čula riječ "kazna", pa je pomislila da je popunjavanje formulara u funkciji naplate kazne na licu mjesta. Zato je uzela novčanik iz torbe, iz kojeg je izvadila novčanicu od 50,00 evra i onaku zgužvanu je držala u ruci sa namjerom da plati kaznu, dok je sve vrijeme plakala. Nakon nekih 20-ak minuta ovaj policajac joj je prišao, uzeo joj novčanicu od 50,00 € iz ruke i stavio je na sto, a zatim nastavio da piše, ne objašnjavajući joj što piše ili zašto je uzeo novac. Mislila je da će joj dati neku priznanicu i reći šta treba da radi. Kada ga je pitala šta treba dalje da radi, rekao joj je da sjedne i da se smiri, a pominjala je konzulat i prevodioca, pokušavajući da nađe nekoga ko će joj prevesti o čemu se radi. Kasnije je iz konverzacije policajca koji je doveo u ovu prostoriju i policajca koji je bio za kompjuterom, zaključila da je osumnjičena za dvanje mita. U toj prostoriji je provela nekih 2 do 3 sata, i niko joj nije dao objašnjenje na njenom jeziku, a čula je kako njen avion polijeće. Njen prtljag je već bio na utovaru, i po pozivu policajca isti je skinut i njoj predat. Nije joj vraćeno oduzetih 50,00€ i pasoš. Odvedena je u policiju, gdje je dala svoj iskaz, uz prisustvo sudskog tumača, kojeg na aerodromu nije bilo. Tek tada, zahvaljujući sudskom tumaču, tj. toj osobi koja se služi ruskim jezikom, prilikom vršenja popisa njenih stvari, kada je potpisivala potvrdu o oduzetim stvarima, znala je što potpisuje. Ovo joj je bio prvi put da dolazi u Crnu Goru, a prije toga je jednom bila u Turskoj i to bez ikakvih problema.

Radi rasvjetljenja i razjašnjenja ove krivično pravne stvari, sud je u dokaznom postupku proveo sljedeće dokaze: saslušao svjedoke R. D. i R.D., pročitao službenu zabilješku Uprave policije – Sektora granične policije, Ispostave granične policije Herceg Novi – Ekspozitura Tivat br.04/11-283/09/2-473/1 od 20.08.2009. godine, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije – Ekspozitura Tivat od 20.08.2009. godine, pročitao potvrdu o vraćanju predmeta Uprave policije – Ekspozitura Tivat od 20.08.2009. godine, pročitao zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka Uprave policije – Ispostava Tivat 29 br.02-240/09-3456 od 21.08.2009. godine podniet protiv A. G., pročitao potvrdu o prijavi boravišta turističke agencije Budva sa datumom prijave 27.06.2009. godine i datumom objave od 27.07.2009. godine na ime A. G. i izvršio uvid u novčanicu od 50,00€ serijskog broja P21272263147.

Svjedok R. D. u svom iskazu pred istražnim sudijom ovog suda u bitnom navodi da je službenik Uprave policije – PJ Tivat, i da radi na poslovima granične kontrole na Aerodromu Tivat, te da se predmetnog događaja dobro sjeća. Optužena je došla na tzv. "žutu liniju", koja označava prostor na kojem se može naći samo putnik koji je čekirao kartu i predao prtljag, i u tom postupku nema pasoške kontrole, niti kontrole od strane policije, jer se tu nalazi osoblje aerodroma i tur operatora. Nakon toga se prolazi na kontrolu kako bi se ustanovilo da putnik slučajno ne nosi oružje, a zatim se dolazi kod njega. Kritične prilike optužena mu je predala pasoš, pa je vidio da

se slika iz pasoša sjaže sa njenim izgledom, a sjeća se da je bila mlada, plava, i kratko potiššana. U pasošu je vidio da je ušla u Crnu Goru preko graničnog prelaza Sukobin, što je zaključio na osnovu zadnjeg pečata ulaska u Crnu Goru. Iz tog pečata je vidio da je dana 27.06.2009. godine iz Albanije ušla u Crnu Goru, a to je bilo prije više od mjesec dana, što je značilo da je prekoračila boravak u Crnoj Gori. Tražio joj je prijavu boravka policije. Kako navodi, činjenica je da su "nešto pričali", mada on nije znao ruski jezik, niti ona srpski jezik ali njegov "utisak" je bio da je ona razumjela šta joj je govorio. Pošto ne smije da napusti mjesto pasoške kontrole, rekao joj je da mora da je vrati kod inspektora za strance, koji će je odvesti kod sudije za prekršaje. Nikakvo plaćanje kazne, niti iznos joj nije pominjao, i tada je ova djevojka počela da plaće. Izvadila je novčanik iz torbe, koju je imala o ramenu i krenula da vadi 50,00€ iz novčanika. Njemu je to bio "jasan znak" da je pokušala da mu da novac, da bi je pustio. Rekao joj je da se skloni sa strane da bi pozvao šefa smjene, što je ona i uradila. Sjeća se da je plakala i govorila nešto na ruskom, ali je nije razumio, a pokušavala je da nekoga pozove mobilnim telefonom. Tada je došao šef smjene R. D., kome je ukratko sve ispričao, i on je istu preuzeo i odveo je u službenu prostoriju. Nije znao šta se dalje dešavalo, jer tamo više nije ulazio i ne zna šta su pričali. Poznato mu je da se R. koristi engleskim jezikom, a nije mu poznato da li zna ruski. Dodao je još da prijavu boravka reguliše Zakon o strancima, a poznato mu je da lice koje ulazi u Crnu Goru odmah mora da prijavi svoj boravak u policiji, a ako dolazi preko agencije, onda je to posao agencije. Ta dozvola može da traje do 30 dana, nakon čega se mora obnoviti prijava, ukoliko se još ostaje u Crnoj Gori. Dobro se sjeća da je optužena u novčaniku kojeg je otvorila imala samo jednu novčanicu od 50,00€ koja nije bila presavijena.

Na glavnom pretresu svjedok R. D. je ponovio iskaz iz istrage, s tom razlikom što je kazao da je u komunikaciji sa optuženom, ipak pomenuo kaznu. Naime, kada je optužena novčanicu od 50,00 eura iz novčanika izvadila "na pola" istoj je rekao da mora da ide kod sudije za prekršaje, gdje će morati da plati kaznu, ali nije od nje na licu mjesta tražio nikakvo plaćanje kazne. Pošto je ona izvadila novac - "na pola" iz novčanika, koji on nije tražio, rekao joj je da stane i da novčanicu vrati u novčanik, što je ona i uradila, zatim joj rekao da treba da plati tzv. "štraft", što na ruskom jeziku znači "kazna", ali da plaćanje treba da izvrši kod sudije za prekršaje, a ne kod njega. Objašnjavajući razliku u iskazima pred istražnim sudijom i na glavnom pretresu, kazao je da je od događaja prošlo oko dvije godine, te da se ne sjeća baš svega, ali ipak je tačno da je te prilike pominjao "štraft", s tim što se ne sjeća da li je rekao da to treba da plati kod sudije za prekršaje ili kod inspektora za strance, a biće prije da je rekao kod sudije za prekršaje, jer inspektor za strance to ne može da naplati. Smatra da je ona razumjela kada joj je rekao da treba da plati "štraft" tj. kaznu, a ista je pričala pola na srpskom, pola na ruskom jeziku, dodajući još za razliku od iskaza datog u istrazi (kada je kazao da ne zna ruski), da je on ruski u razgovoru sa njom razumio, jer je taj jezik učio u školi.

Svjedok R. D., koji je saslušan na glavnom pretresu, u svom iskazu je naveo da je zaposlen u Upravi policije Ekspozituri Tivat, a da je kritične prilike radio kao šef smjene na graničnom prelazu, na aerodromu u Tivtu. Na pultu gdje se vrši provjera pasoša radio je njegov kolega R. D.. Navodi da je njegova kancelarije udaljena od pulta gdje je radio R. nekih 50-60 metara, i sjeća se da ga je R.D. obavijestio da se za pultom nalazi lice koje je prekoračilo vrijeme boravka u Crnoj Gori, a putovalo je za Moskvu. Takođe ga je obavijestio da to lice nije posjedovalo ni prijavu boravka u Crnoj Gori, kao i da mu je to lice ponudilo 50,00€ da je pusti da otputuje za Moskvu. Pošao je kod R. i pozvao rukovodioca službe Ekspoziture granične policije Tivat, i obavijestio ga o tom slučaju. Sjeća se da se radilo o ženskoj osobi, koja je trebala da putuje za Moskvu, i istu je poveo u svoju kancelariju. Zatim je obavijestio inspektora kriminalističke policije u Tivtu da se radi o licu koje je ponudilo R. 50,00€ da je pusti da putuje bez urednog pasoša, odnosno sa neurednim dokumentima. Pokušao je da razgovara sa tom ženskom osobom, i to prvo na srpskom jeziku, ali kako ona nije razumjela, onda su razgovarali malo na engleskom, malo na ruskom jeziku. Navodi da je ona djelimično razumjela naš jezik, i kada ne bi uspjeli da se sporazumiju na srpskom, prešli bi na engleski ili ruski jezik. Ova novčanica od 50,00 eura joj je oduzeta uz odgovarajuću potvrdu. Nije slušao razgovor između R. i ove osobe, već mu je samo R. rekao da je ista pokušala da mu da 50,00€, da bi je propustio, a dalju proceduru je preuzela kriminalistička policija.

Cijeneći iskaze ovih svjedoka, sud nalazi da je iskaz svjedoka R. D. nepouzdan i neuvjerljiv, zbog njegove nedosljedosti u kazivanju (o čemu će biti riječi u daljem toku ove presude), dok je iskaz svjedoka R. D. irelevantan za utvrđivanje odlučne činjenice - da li je optužena navedenu

novčanicu od 50,00€ ponudila kao poklon svjedoku R., jer isti toj njihovoj komunikaciji na pultu nije ni prisustvovao, već je u to vrijeme bio u svojoj kancelariji koja je kako navodi od pulta udaljena oko 50 - 60m.

Iz službene zabilješke Uprave policije – Sektora granične policije Ispostava granične policije Herceg Novi – Ekspoziture Tivat, br.04/11-283/09/2-473/1 od 20.08.2009. godine, koju je sačinio i potpisao R. D., proizilazi da je dana 20.08.2009. godine oko 14,05 časova na letu S7 926 za Moskvu, na pasošku kontrolu- izlaz kontrolisana putnica A. G., rođena 13.11.1987. godine, koja posjeduje pasoš broj 63N8459872, sa rokom važenja do 03.09.2013. godine, državljanka Ruske Federacije. U službenoj zabilješci dalje stoji da je po dolasku na pasošku kontrolu, imenovana je službeniku Uprave policije (koji je sačinio ovu službenu zabilješku), na pasoškoj kontroli dala na uvid pasoš, nakon čega je on utvrdio da je ista u Crnu Goru ušla dana 27.06.2009. godine preko Graničnog prelaza Sukobin, pa joj je saopštio da je prekoračila boravak u Crnoj Gori, odnosno da je boravila više od 30 dana, te da je nakon toga ista ponudila 50,00€ (u jednom apoenju), da bi je propustio da odputuje, i da je to uradila na način što je otvorila novčanik i pokazala mu novčanicu od 50,00€, o čemu je upoznao vođu smjene D.R..

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije – Ekspoziture Tivat od 20.08.2009. godine proizilazi da su od optužene A. G. navedenog dana privremeno oduzeti i to: jedan telefon marke "Nokia", pasoš broj 63N8459872, tri kreditne kartice, novčanica od 50,00€ ser.br.P21272263147, 540 rubalja u apoenima 1x500 i 4x10, fotoaparat marke "Casio", pasoš građanina (LK), narukvica žute boje, dva privjeska žute boje i veća količina raznih lakova i krema, kao i električnih uređaja vezanih za pedikir.

Iz potvrde o vraćanju predmeta Uprave policije – Ekspoziture Tivat od 20.08.2009. godine proizilazi da su optuženoj A.G. navedenog dana vraćeni oduzeti predmeti, i to: jedan telefon marke "Nokia", tri kreditne kartice, 540 rubalja u apoenima 1x500 i 4x10, fotoaparat marke "Casio", pasoš građanina (LK), narukvica žute boje, dva privjeska žute boje i veća količina raznih lakova i krema, kao i električnih uređaja vezanih za pedikir.

Iz zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka Uprave policije – Ispostava Tivat 29 br.02-240/09-3456 od 21.08.2009. godine podnijet protiv A. G. proizilazi da je rukovodilac Uprave policije Ispostave Tivat dana 21.08.2009. godine ovlaštenom službeniku za vođenje prekršajnog postupka u Herceg Novom podnio zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv A. G., zato što je dana 20.08.2009. godine prilikom pasoške kontrole na Aerodromu Tivat, na izlazu, utvrđeno da je ušla u Crnu Goru dana 27.06.2009. godine na graničnom prelazu Sukobin, koja svoj boravak nije prijavila u predviđenom roku, te je osim toga ista nezakonito boravila u Budvi na adresi – Žrtava fašizma bb, bez vize ili odobrenja boravka, te da je time počinila prekršaj iz čl.34. st.1. tač.4., a u vezi čl.23. st.4. Zakona o registrima prebivališta i boravišta i čl.100. st.1. tač.6., a u vezi čl.61. st.1. Zakona o strancima,

Iz potvrde o prijavi boravišta turističke agencije Budva sa datumom prijave 27.06.2009. godine i datumom odjave od 27.07.2009. godine na ime A.G. proizilazi da je imenovanoj izdata potvrda o prijavi boravišta od 27.06.2009. godine do 27.07.2009. godine, na prijavljeno boravište na adresi Žrtava fašizma, u Budvi.

Cijeneći provedene dokaze, pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud nalazi da nema dokaza da je optužena A.G. izvršila kriv djelo davanje mita iz čl. 424. st.1. KZ, koje joj se stavlja na teret.

Nesporno je da je optužena poslije 27.07.2009. godine nezakonito, bez prijave boravka, boravila u Crnoj Gori. Ova činjenica kao nesporna utvrđena je na osnovu priznanja optužene, iskaza svjedoka R. D., službene zabilješke Uprave policije - Sektora granične policije Herceg Novi, Ekspoziture Tivat br. 04/11 - 383/09/2-473/1 od 20.08.2009. godine sačinjena od strane ovog svjedoka, a u kojoj se konstatuje da je optužena ušla u Crnu Goru 27.06.2009. godine preko granično prelaza Sukobin, i da joj je istekao boravak u Crnoj Gori u trajanju od 30 dana, kao i potvrde o prijavi boravišta turističke agencije Budva, u kojoj se konstatuje da je optuženoj A. G. izdata potvrda o prijavi boravišta od 27.06.2009. godine do 27.07.2009. godine, na prijavljeno boravište: Budva, ul. Žrtava fašizma.

Optužba se u osnovi temelji na iskazu svjedoka R. D., službenika Uprave policije, zaposlenog na poslovima granične kontrole na Aerodromu Tivat, koji je u konkretnom slučaju vršio kontrolu dokumentacije optužene, te sačinio navedenu službenu zabilješku.

Međutim, po ocjeni suda, iskaz ovog svjedoka ne može se prihvatiti kao dokaz u pravcu navoda optužbe. Ovo sa razloga što je kazivanje ovog svjedoka nedosljedno, zasniva se na njegovim subjektivnim zaključcima i utiscima, a ne na objektivno utvrđenim činjnicama, te je zato njegov iskaz nepouzdan i neprihvatljiv.

Naime, ovaj svjedok u istrazi navodi da je optužena prilikom vršenja pasoške kontrole, kada je i utvrdio da ista nema urednu dokumentaciju, govorila "nešto na ruskom" da su "nešto pričali" (mислеći na sebe i optuženu) ali da on nije znao ruski jezik, niti ona srpski, mada je, kako navodi njegov "utisak" bio da ga je ona razumjela, pa kada je ona (tj optužena) krenula da vadi novčanicu od 50,00 eura, da mu je to bio "jasan znak" da pokušava da mu da taj novac da bi je pustio, dodajući da on nikakvo plaćanje kazne, niti iznos nije pominjao, a da se sjeća da je ona govorila nešto na ruskom jeziku. Međutim, na glavnom pretresu ovaj svjedok je djelimično izmijenio iskaz i to u pogledu bitnih činjenica, pa je za razliku od kazivanja u istrazi naveo da je ipak u razgovoru sa optuženom pominjao kaznu, tj riječ "štraft", koja na ruskom jeziku označava kaznu, te da je optužena sa njim pričala pola na ruskom, a pola na srpskom jeziku, a da je on ruski jezik razumio, jer ga je učio u školi (za razliku od iskaza u istrazi kada je kazao da on ne zna ruski, a niti je optužena znala srpski jezik). I nakon predočene razlike u kazivanju, ovaj svjedok je na pretresu ostao pri tvrdnji da je optuženoj pominjao plaćanje kazne koju je kako navodi u razgovoru sa optuženom na ruskom izgovarao kao riječ "štraft" (a što je negirao u istrazi), mada je dodao da je optuženoj rekao da "štraft" tj. kaznu treba da plati kod sudije za prekršaje, a da je to kazao nakon što je optužena ovu novčanicu od 50,00 eura iz svog novčanika izvadila "do pola", kada joj je on rekao da stane i dao znak rukom da vrati novčanicu u novčanik, što je ona i uradila, a on odmah zatim pozvao šefa smjene- svog kolegu R. D., koji je došao i dalje preuzeo ovaj slučaj. I ovaj svjedok, tj. svjedok R. potvrdio je da optužena nije znala službeni tj. srpski jezik, što je utvrdio kada je sa njom pokušao da razgovara na srpskom jeziku, a da su zatim, kako bi se sporazumjeli prelazili na engleski ili ruski jezik.

Optužena je u svom kazivanju dosljedna (za razliku od svjedoka R. na čijem iskazu se zasniva optužba), ističući da je od službenog lica prilikom pasoške kontrole razumjela da pominje kaznu, pa je shvatila da treba kaznu da plati pošto joj je istekao pasoš, što je i bio razlog da izvadi novčanicu od 50,00 eura, koliko je, kako navodi tom prilikom imala kod sebe, ne znajući da li će to biti dovoljno za plaćanje kazne, dodajući još da je čitav problem nastao zbog nepoznavanja jezika, kako sa njene strane, tako i sa strane policajca, a da joj je sudski tumač obezbijeđen tek prilikom davanja izjave u policiji. Stoji činjenica da je svjedok R. D., nasuprot navodima optužene, kazao da je optužena novčanicu od 50,00 eura krenula da vadi prije nego što je on kazao da treba da plati kaznu, tj prije nego što je izgovorio riječ "štraft" koja na ruskom označava kaznu. Međutim, takvi njegovi navodi ničim nijesu potkrijepljeni, pa imajući u vidu dosljedno kazivanje optužene, da je od ovog svjedoka kao službenog lica razumjela da treba da plati kaznu, pa onda krenula da vadi novčanicu od 50,00 eura, a koju prema navodima ovog svjedoka nije ni bila izvadila u cjelosti, već samo "na pola", te imajući u vidu činjenicu da je ovaj svjedok nedosljedan u svom kazivanju, ističući u istrazi da nije pominjao nikakvu kaznu, a potom na pretresu priznao da je u razgovoru sa optuženom ipak kaznu pominjao, te da optužena nije razumjela službeni jezik, da je sa njom razgovor obavljan djelimično na ruskom, a djelimično na engleskom i srpskom jeziku, što je potvrdio i svjedok R., onda sud cijeneći nedosljedno kazivanje svjedoka R. kao sasvim nepouzdan, ne prihvata kao dokazanu činjenicu da je optužena navedenu novčanicu od 50,00 eura ponudila ovom svjedoku kao službenom licu da bi joj navodno dozvolio da prođe pasošku kontrolu i napusti Crnu Goru bez evidentiranja počinjenog prekršaja. Nepouzdanost iskaza svjedoka R., potkrepljuje se i činjenicom što isti kao argument za izvođenje svog zaključka da je optužena htjela da njemu da navedenu novčanicu, navodi da je to bio njegov "utisak", što znači njegov subjektivni osjećaj, iako čak kako isti navodi, optužena navedenu novčanicu nije ni bila izvadila u cjelosti već samo "na pola", kada joj je on rukom dao znak da je vrati u novčanik, što je ona i učinila.

Dakle iz svega izloženog sud zaključuje da nije dokazano da je optužena kritične prilike na Aerodromu u Tivtu službenom licu - policajcu granične kontrole Ispostave Herceg Novi - ekspoziture Tivat R. D., ponudila poklon - novac da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrši

službenu radnju koju bi morao da izvrši, a na način što je prilikom pasoške kontrole na letu Tivat - Moskva, pošto je utvrdio da je ista nezakonito boravila u Crnoj Gori, istom ponudila novčanicu od 50,00 eura, kako bi joj navodno dozvolio da prođe pasošku kontrolu i napusti Crnu Goru, što je isti odbio.

Pošto nije dokazano da je optužena počinila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, ista je oslobođena od optužbe na osnovu čl. 373 tač. 2 ZKP.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je na osnovu čl. 230 st. 1 ZKP, pa kako je optužena oslobođena od optužbe, troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu svega izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR,
Emina Alibalić, s.r.

SUDIJA,
Ratko Ćupić, s.r.

Za tačnost otpravka tvrdi
i ovjerava namještenik suda

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu CG u roku od 15 dana prijema preko ovog suda.